

pa tolpa. Nastopila je noč, grozovitosti so ponehale, a le da bi se v jutro z novo sila začele.

V torek je governer zbral vse razbojnike, Kurde in Falahe, razdeli mej nje vse možno orožje, od puške do lopate, in ji poslal v armenski del mesta. Zaman so jim Armenci kričali: „Mi smo zvesti podložniki! Točno plačujemu davke! Prizanesite nam!“ Divja, razcapana tolpa, katero so vojaki vodili, je takoj napadla armenski del mesta. Do 11. uri zvečer so Turki skušali udreti, a ko je noč nastal, so se morali brez uspeha umakniti. Tu so Turki razvideli, da tako ne bodo zmagali oboroženih Armencev, in so sklenili, poslužiti se drugih sredstev: okrožili so armenski del mesta z vojaki ter niso pustili tja nobenega živeža.

V sredo so oblastniki poklicali k sebi imenitnih Armencev in jih vrgli v ječo. „Vi imate revolucijsko društvo,“ so jim rekli, „imenujte njegove člane; vi imate 1800 Martinijevih puški dajte jih ven!“ Zaman so se Armenci trudili prepričati Turke, da nimajo nikakih Martinijevih pušk. Potem pride v ječo Hassan-paša z mutesarifom iz zahteva od jetnikov ogromno svoto denarja, preteč jim z vislicami. Denar je prejel, iz ječe pa Armencev ni pustil. Potem so poklicali svečenike in zahtevali, naj dajo orožje. „Mi se bojimo“, odgovore Armenci, — „zamore nastati klanje; nam je treba imeti za ta slučaj vsaj katerokoli orožje“. — „Bodite pokojni“, pravi na to mutesarif, „ako daste orožje, vas bodem jaz sam branil!“ Verovali so njegovim besedam, se dali preslepiti in so prinesli Turkom vse svoje orožje do kuhinjskega noža. Vojaci so potem obhodili vse hiše, pretaknili dvorišča, prevohali kleti, še grobov niso pustili v miru, povsodi so iskali, ni li še kje kaj orožja. Ko niso nič našli, so se šele upokojili, Armenci so bili kakor oblegani, Turki jih niso pustili iz njihovega dela mesta in jim tudi ne dovolili luči prižgati. Komaj se je kjerkoli zvečer ali pa ponoči pokazala luč, takoj so Turki nastavili svoje puške tja in streljali. 48 dnij (od 16. oktobra do 2. decembra starega stila) so Armenci prebili tako življenje. Dne 3. decembra je bila ta prepoved razveljavljena in se jim je dovolilo hoditi za svojimi navadnimi opravki. Nekateri so šli na bazar pogledat svoje prodajalnice, tam pa so našli popolno razrušitev.

Čez nekoliko dnij je tolpa muselmanov podala se za mesto, da bi se posvetovala, kako boljše postopati proti neoboroženim Armencem.

Dne 16. decembra se je raznesla govorica, da se Turki pripravljajo napasti Armence. Duhovenstvo in odličnjaki armenski obrnili so se tedaj na mutesarifa s prošnjo, naj izpolni svojo obljubo. „Pojdite mirno“, jim je rekel, „ne bojte se ničesa! Sem že poslal vojakov v vaš del za vašo obrambo!“ In res, poslal je 300 mož regularne vojske in 1500 hamidjé, kateri so obsedli armenski del. Okoli tisoč jih je udrlo naravnost v armenski del mesta in so začeli delati. Vsi ti so kričali po ulicah mimogredočim Turkom: „Pojdite hitro v dvorec guvernerja, tam delijo orožje!“ In kmalu se je zbrala ogromna

oborožena tolpa, katera je z divjo razkačenostjo planila na hiše.

Braniti se je Armencem, katerim celo peresni nožek ni ostal, bilo nemogoče. Turki so ulomili duri, udrli v hiše in vasi, mladi in stari, moški in ženske, postali so žrtve njih besnosti. Besneli so pred očmi možev in očetov nad ženskami in dekleti; ubijali jih po dolgem, neznošnem mučenju. Z rafinirano krvoločnostjo so klali male otroke pred očmi starišev; radovali so se nad krikom svojih žrtev... Ko je noč napočila, so se Turki umaknili. Drugi dan zjutraj se je zopet zaslišala trobenta in tolpa se je zopet pokazala v tem delu mesta ter nadaljevala klanje. Zaman so kristijani prinesli vse, kar so imeli, prosili prizanašanja in se valjali pred nogami teh zverij. Proti poldnevu prišla je tolpa do stolne cerkve, kamor se je bilo zaprlo okoli 3000 Armencev. Potem, ko so Turki vzdignili vrata iz težajev, so zagledali, da je Armencev v cerkvi mnogo in so razvideli, da bi njih klanje preveč časa vzelo. Našli so razbojniki blizu cerkve 50 sodov petrolja in so sklenili, vse Armence, kolikor jih je bilo v cerkvi, hkrati pogubiti. Vlili so mej nje petrolej in ga zažgali. Samo jednemu, ki bil je ves ranjen in obžgan, se je posrečilo, skočiti iz cerkve in skriti se Turkom za kopico mrličev.

Do večera so besneli Turki, nikomur niso prizanesli, oropali vse hiše in cerkve, pobili vse Armence razun nekoliko starih žensk in otrok. V času urfskega klanja poginilo je več ko 10.000 Armencev! Ni ostalo ne ljudij, ne pastirjev. Izmej osem duhovnikov je samo jeden utekel smrti. In vendar razbojniki še niso bili zadovoljni. Vojaki so glasno govorili: „Samo šest ur še klanja, in povelje sultana bi bilo izpolneno po vsi točnosti!“

In tu okoli se godi ravno to: v Biredžiku, Ajutabnu, Adijamanu, Malatiji, Severegu, Gurunu in Derendu koljejo Armence, ropajo njih hiše in odpeljujejo njih žene in hčere. Ne samo jedenkrat so popotniki očitvidci slišali od turških vojakov: „Mi smo vzeli Armencem orožje, smo oropali njih premoženje in odpeljali njih hčere. Dobro smo se poveselili.“

— Strela ga ubila — prasiči raztrgali. Dne 7. t. m. je ubila strela kmeta Janeza Dombroviča v Godi na Hrvatskem, ko je švinje pasel. Švinje so planile na mrtvega pastirja in ga raztrgale.

— Boji z biki. V Marseillu so bili dne 9. t. m. boji z biki. Ta zabava je pa zgubila v Franciji vso mičenost, od kar je prepovedano bike na grozne načine mučiti in moriti. Sedaj je vse le bolj nekako draženje bikov in razdraženemu biku se umakniti. Ljudje, zlasti ženske v Marselu so zahtevali, naj se jeden bik umori. Ko se jim ni hotelo ustreči, so areno zažgali, da je pogorela.

— Zaradi dvoboja je obsojen v Ratiboru v šestmesečni zapor na trdnjavo slušatelj zdravilstva Kaskny. V Greifswaldu je bil poklical dva častnika na dvoboj.

— Linčani. V Hohnvillu pri Novem Orleansu so ljudje udrli v ječo in pobili pet zaradi umora zaprtih Italijanov.

— Invalid izza napoleonskih vojsk Rigineli je umrl v Parmi v bolnici v starosti 99 let. Bil je poškodovan na obeh nogah in je hodil z bergljami. Vzlic temu je dosegel visoko starost.

— **Anarhist v cerkvi.** V Radidi na Španskem se je utihotapil v cerkev neki anarhist in splezal za altar, pri katerem je župnik ravno maševal. Tam je položil na tla dinamitno bombo, užgal užgalico in hotel zbežati. Neki orožnik ga je bil opazoval. Ugasnil je užgalico pravočasno in prijel anarhista, kateri je imel še dve drugi bombi.

— **Sedemnajstletna morilka svojega očeta.** V Duranyu na Ogerskem se je zgodil grozen uboj. Posestnik Linkš je v pijanosti pretepal svojo ženo, jo naposled vrgel ob tla in jo hotel s sekuro ubiti. Njegova 17letna hči Amalija mu je iztrgala sekuro iz rok in ga udarila s tako silo, da mu je razklala glavo. Linkš se je zgrudil mrtev. Orožniki so mlado ubijalko svojega očeta odgnali v zapor.

— **Pogorelo mesto.** Mesto Ščedrinj v minški guberniji na Ruskem je popolnoma pogorelo. Ogenj, kateri so razbojniki najbrž nalašč zanetili, se je hitro razširil, zlasti ker so razbojniki užgali mesto na raznih koncih. Vse hiše so bile lesene, vsled česar se ni dalo nič rešiti. Osem oseb in mnogo živine je pogorelo.

— **Pogrezanje v Mostu.** V Mostu na Češkem so se zopet začele pogrezati hiše. Mej prebivalstvom je velik strah. Ljudje imajo naloženo hišno opravo na vozove, pred hišami, da beže, ako se količkaj začne premikati. Nekaj hiš se je minoli teden pogreznilo in tudi železnico je pretrgalo. Ponesrečil se ni nikdo, če tudi so iz neke hiše le s težavo ljudi rešili. Zanimivo je, da v Mostu sedaj v najlepših hišah stanujejo samo delavci. Del mesta, ki se pogrezuje, je imel najlepše hiše, a sedaj razen delavcev, nikdo neče ondu stanovati. V najlepših hišah so stanovanja sedaj nenavadno poceni.

— **Draginja stanovanj v Budimpešti** je tako velika, da mnogi ljudje zapuščajo mesto. Vsled tega je mnogo stanovanj praznih. Na vsaki hiši je več listkov, v katerih se ponujajo stanovanja. Gospodarji so že začeli prijenjavati pri stanovanjih.

— **Boj mej delavci.** V genueškem pristanišču so zadnje dni bili boji mej nemškimi in italijanskimi delavci. Več delavcev je z noži ranjenih.

— **Silno vročino** imajo v Severni Ameriki. V Novem Yorku imajo v senci po 40° C gorkote. V soboto je s Novem Yorku umrlo 14 ljudi za solnčarico, v St. Louisu 20 in Chikagi 15. Na stotine konj je v Novem Yorku na ulici od vročine poginilo. Tovarne in delavnice so zaprte.

V Brnu dne 12. avg. t. l.: 8, 84, 18, 88, 85.

Na Dunaji dne 8. avg. t. l.: 87, 10, 20, 22, 1.

V Gradci dne 8. avg. t. l.: 89, 30, 73, 77, 13

Kathreiner-
KNEIPPOVA SLADNA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom:

Kathreiner

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 29. julija 1896. Pšenica gld. 7 70 kr., rž gld. 6 30 kr., ječmen gld. 5 50 kr., oves gld. 7 — kr., ajda gld. 8 — kr., proso gld. 6 — kr., turšica gld. 5 20 kr., leča gld. 10 — kr., grah gld. 12 — kr., fižol gld. 11 — kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

NOVO! Prenarejene zvezdne ure NOVO! Hadfad Watch Company

imajo nalog vse švicarske ure odstraniti. Prenarejena ura, katera ima povsem novo urno sestavo, je, kar se tiče natančnosti, nedosežna. Prenarejena ura bo v umetnem ciseliranem in masivnem facon - pokrovom razposlana. Facon zlato je nova zlatobarvna tvarina, amerišanske iznajdba, in ta zlata barva ni samo zunanja ampak skozi in skozi, in je neobčutljiva proti kislinam, kakor pravo zlato.

Cena samo 5 gld.

Te prena-rejene ure so vsled posebne zlite kovine tako pravim zlatim uram podobne, da jih še veččaki ne morejo razločiti, tudi ne zavoljo njih umetnega dela. Mi prevzamemo za prena-rejene ure od Hartford Watch Comp. popolno poročstvo, da nikoli ne zgube pravo zlato barvo. Cena z 3 facon zlato-pokrovi (odskočni pokrov, savonete) samo 5 gld.

Cena samo 5 gld.

Notranje delo prena-rejene ure je tako fino in natančno, da jo vsakemu, kedor želi dobro uro imeti, najtopleje priporočamo. Vsaki uri bode priloženo 3 letno pis-meno poročstvo. Vsakdo ima pravico v teku 8 dni svoj denar nazaj zahtevati, ako mu naša prena-rejena ura ne dopade. Cena z faconzlatmi pokrovi le 5 gld.

Prosimo pa naše prena-rejene ure od Hadfad Watsch Comp. ne z enakim, toda ničvrednim izdelkom premeniti. Vsaka ura ima vtisnjeno trdko Hadfad Watsch Comp. Razpošilja proti poštne povzetji trdko za ure

Anton Rix & Bruder

Dunaj II. Praterstrasse 16.

K uram pripadajoče faconzlate verižice sportfacon le 3 gld.

Svarilo.

Neka dunajska trdko ponareja naša oznanila in ponuja zvezdne ure po 6 gld., pa so navadne Goldin ure, katere mi po 4 gld. prodajamo. Vsaka ura naj se vrne, katera nima napis „Hadfad Watsch & Comp“ na kazalu in notranjem delu, ali naj se na nas obrne, da mu k njegovi pravici pomagamo. (7)